

מסורת הש"ס

(א) לעיל לו. (ב) ועין בשרי
לו. משמע דלי"ג או אלא
מחקר. (ג) והר"ף והר"ש
גרסי או נפל כ"ר. (ד) חנניה
(ה) (פ) (קסחים לא. :).
(ו) רש"י מ"ו. (ז) ספחים
לא. : (ח) (שס.) (ט) (לעיל לו. :
ושי"ג.) י' (לעיל לה.).
(כ) (בבא"ב כפסחים ח. וע"ש
בבב"ב ד"ה הכא.) (ל) (ועין
הש"ס ח"ר קדושין נ"ג ד"ה
ביע"ל).

הגהות הב"ח

(א) תוש' ד"ה אומר וכו'
שמרס נקרקע מאה אמה
ונגננו משס:

גליון הש"ס

תוֹם רִ"ה אִמֵּר וכו'
דְּבַעַן זֶה צִדֵּד מֵ"ק
דְּמַנְחֹת עֵין יִמּוּת דָּף נ

רבינו חננאל

מתניהו המספיד ממות
אצל חבירו צור והמספיק
לאחוריו מסוך לבניו
הקטנים חבל במתניהו שלא
כראוי חיים
בדרך השומרים ואם ישמר
בדרך השומרים מסוך.
צור והמספיק לאחוריו
חיים צור יצחק ראמר
כחב וצרת הכסף ביד
אזים שהוא צורר יחיה
בדרך. כסף שמואל כסף
אין להן שם שאלה
ברקע ובעני שבת אל
סאחורה ורנן. אסאקנה
משום איסרי מעינא
חילקן בטפת טני גלי.
והשאת דסכחי גנשוי
פי' שמונשקין ברקע
ומלכין הממותות אין

להם שמירה אלא בשם
קרה. מי יודע! מלבד
בביתו היה מורמס.
ששן חשן הבנין כי
אחרא לראחא עבוב
הכחל עבוב בני אורי.
נדרש' נבמ' ד' טח'ס
כחל כפ'ס' ד' טח'ס
אח'ס מכ'סן טח'ס
ומחצ' סעור' ז' לביב'
אורי' מכ'סן גנרו
ז' טח'ס' נבמ' טח'
כ'סן ז' אורי' מכ'ס'
באכ'ס' קט'ס' וט'ס'
תקרא בני אורי. מי
ספח'א שס'ק'ס'ס'ס'
שלח' ומרש'ס'ס'ס'
כח'סן כח'סן ז' וכלח';
החא דאקיד' חזי ב'ס'
הרבי' אח'ס'נר' ערפ'ס'
דאורי' פ' נת'סן ב'ס'
הס'ס'ס'ס' ע'ס'ס'
נגנ'ס' ס'ס' ר' יוס'ס'
לס'ס'ס'ס'ס' ס'ס'ס'ס'
דאורי' ס'ס'ס'ס'ס'ס'
ס'ס'ס'ס'ס'ס'ס'ס'ס'ס'
לע'ס'ס'ס'ס'ס'ס'ס'ס'
ס'ס'ס'ס'ס'ס'ס'ס'ס'ס'

באונס חייב וכן הלכה
למעשה תחלתו בפשיעה
וסופו באונס חייב. ההוא
דאסקיד זווי נביה חבירה
אמר ליה הב לי זווי
אמר ליה לא ידענא
היכא איתנחתיתנא. אמר
רבא כל לא ידענא
פשיעותא היא וכן הלכה.
ההוא דאסקיד זווי נביה
חבירה
אשכחיה
לאימיה
ואיתניה
כרסילתא

המפקיד פרק שלישי בבא מציעא

יו: גמ' מאי הוה ליה
דדנו לאחרים במקום אחר
מן לו: פתח ידו. להיות
הצרכה. שמתברך ורצה

מתני' ^אהמפקיד מעות אצל חברו צרר והפשילן לאחריו ^באז שמסרם לבנו ולבתו והקמנים ^גונעל בפניהם שלא כראוי חייב שלא שימר כדרך השומרים ואם שימר כדרך השומרים פטור: **גמ'** בשלמא כולוהו שלא שימר כדרך השומרים אלא צרר והפשילן לאחריו מאי הוה ליה למיעבד אמר רבא וא"ר יצחק אמר קרא ויצרת הכסף בידך ^דאע"פ שצוררין יהיו בידך וא"ר יצחק לעולם הוא כספו של אדם מצוי בידו שנאמר ויצרת הכסף בידך וא"ר יצחק לעולם יושלש אדם את מעותיו שליש בקרקע ושליש בפרקמטיא ושליש בביתו ^הוא"ר יצחק אין הברכה מצויה אלא בדבר הסמוי מן העין שנאמר יצו ה' אתך את הברכה באסמך תנא רבי כי ישמעאל אין הברכה מצויה אלא בדבר שאין העין שולטת בו שנאמר יצו ה' אתך את הברכה באסמך ת"ר יהוהו"ל למוד את רצונו אומר יהי רצון מלפניך ה' אלהינו שאתם שאלה ברכה כמעשה ידינו התחיל למוד אותם בדרך השולל ברכה כדבר הזה מדר ואח"כ בידך הרי זה תפלת שוא ^ולפי שאין הברכה מצויה לא בדבר השקול ולא בדבר המהודוד ולא בדבר המנוי אלא בדבר הסמוי מן העין שנאמר יצו ה' אתך את הברכה באסמך אמר שמואל ^זכספים אין להם ערך שבת בין השמשות דלא אטרחוהו בכבן ^חואי שהא למוצאי שבת שיעור השמירה ולא מקרינהו מחייב ^טואי צורבא

מרבנן הוא סבר דלמא מיבעי ליה זווי לאבדלתא והאינא דשכיחי גשושיא אין להן שמירה אלא בשמי קורה והאינא דשכיחי פרומיא אין להם שמירה אלא בני אורבי אמר רבא ומורה שמואל בכותל ^{(א) (א) נמי בין הקרנות)} והאינא דשכיחי טפוחאי אין להן שמירה אלא בטפח הסמוך לקרקע או בטפח הסמוך לשמי קורה ^{(א"ל רב אחא בריה דרב יוסף לרב אשי התם תנן} ^{(א) חמין שנפלה עליו מפולת הרי הוא כמכוער רשב"ג} אמר כל שאין הכלב יכול לחפש אחריו ותנא כמה חפישת הכלב ג' טפחים הכא מאי מי בעינן שלשה טפחים ^{(א) לא אמר ליה התם משום ריחא בעינן ג' טפחים} הכא משום איכסויי מעינא לא בעינן ג' טפחים וכמה אמר רפא מסיכרא ^{(א) טפח} ההוא גברא דאפקיד זווי גבי חבריה אותבינהו בצריפא דאורבני איגנוב אמר רב יוסף ^{(א) ע"ג דלענין} גנבי נטירותא היא לענין גורא פשיעותא היא הוה ^{(א) תחלתו בפשיעה} וסופו באונס חייב ואיכא דאמרי ^{(א) ע"ג דלענין} גורא פשיעותא היא לענין גנבי נטירותא היא ותחלתו בפשיעה וסופו באונס פטור והילכתא תחלתו בפשיעה וסופו באונס חייב ההוא גברא דאפקיד זווי גבי חבריה ^{(א) ל"ה} רב לי זוזאי ^{(א) ל"ה} לא ידענא היכא אותבינהו אתא לקמיה דרבא ^{(א) ל"ה} לא ידענא פשיעותא היא זיל שלים ^{(א) ההוא} גברא דאפקיד זווי גבי חבריה אשלמינהו לאימיה ואותבינהו בקרטליתא ואיגנוב אמר רבא היכי נדיינו דיניי להאי דינא גימא ליה לדידיה זיל שלים אמר

מגיל דלא מצינו ששאל פטור אלא במטה מחמת מלאכה דמשומר שכן לא אחי כדפי' וי"ל דנפקא רשון והי כאלו חבי גביה ואחידה להדיא בשאל ויזין דחבי ביה גביה ואחידה ואושפין לי בביתא מח"ו היע אילו לא נאמר קרא הייתי אומר ק"ו:

שאין הבלב יבוא צאשש אחריו. וזש אמר ויהל פטור לבדוק חור מפני סכנת עקרבס וי"ל דהכל חתה נדבלי אטו פטור משום עקרב דלא גבינא (ל' פסחים דף קמ"א) כי כפי מהש דמירי תהליה במשיגה וסבור באונס ח"י. וזש מוכח בשרה הפועלים (דף קנ"ג) דלהבתא דמירי וסופו באונס הוא ומייד וכן מוכח ריש פרק הכנס (כ"ב דף טו.) ודוקא היזא שיכול להיות שהאול אלל פשע בה ויחלץ לאנס וממה פטור דמלחך המות מה י' וכו' וזכר לומר דצריפא דלחריב כמו קריבא לכי קרי ליה לענין גנבי אונס:

מב.

אמר שמואל בפסוק אין להם שמירה ב'ל' לרין עיון אם שמרם בקרקע (ה) ונגזנו משם אם שומר שכן חייב ופירק הכונס וז"ל דף מ. וס' ד"ה כגון) משמע לחייב דפריך א"י לרב יוסף והאמר ר' יוחנן הטוען טענת גזב באצידה משלם תשלומי כפל

נרנא דבי לשלומי ומאי פריך לריוקמא
 ניוען שגנבה כלום כגון שהעיקר
 בקרקע ק' אמות או שמקטפין
 חולי אלמא כל גניבה לא היא
 נגמ אלא לקטים מזוין וכן נתר
 כי דמיית לאי ארמא שגומר
 שכן משלם כל אי ארמא לקטים
 מזוין גבן הוא שומר שכן נמי משלם
 למשמע דמאוס גניבה לא מפטר
 שכן אס לא בטענת גניבה
 לקטים מזוין מיהו ינהי י"ל דלמות
 נמי למימר וליטעמך דכלהו כי
 ימי מצי למימר וליטעמך אפי' גזלי
 אס תמאא שומר שכן משלם ככל
 עמלין ויש להביא ראיה מפי השואל
 דמס' דף ע"ב. ושם דבי יליף גניבה
 ובידה בשאלא שגומר שכן פריך
 שומר שכן שכן משלם ככל בטענת
 סתין מזוין ומשני אי בעית אימא
 לא הוא משמע שזין שכן גניבה
 מפטר בה שומר שכן אס תמאא
 ויל הוא למה לא יהא אונס אס
 עמיק בקרקע ק' אמות דמאי ה"ל
 למיעבד אי אס תמאא שניה
 חולי גדול וארי יתכן ששום גניבה

[illegible]

רב בגניבה אש"פ שהיא קרובה
 יונס כדאמר בשאול (לקמן ד' נד):
 ש"ף אף בכל גניבת אונס דלא
 יפסידין מזוין הוה פסידין אש"פ
 נגזר הוה לרב יוסף א"כ מאי משט
 בשאול (נ"ב). לטעין מזוין
 ר' הוה ארכא איכא למיפסקן
 ויומר שר שכן משלם כפל בטענה
 יבית אונס תאמר בשאול דכי יניף
 חייב בגניבה ואידיה ג"כ יבשל
 אף אפילו בטענה גניבת אונס
 וקמתא הוה חייב קרן בכל אונסין
 דכעין זה פריך פ"ק דמנחות (דף
 ג' הבאן להוציא תרפה ובפרק
 שנגזר ד' וה' (ב"ק דף מ:)) גבי שור
 אשטריין מהו לגבי מזבח ונראה
 ש"ף דלמי שזאל מק"ו דשומר שר
 למידי בגניבת אונס כקין ודיו
 אף מן הדיו להיות כדיו דשומר שר
 שומר בגניבת אונס אף שזאל כן
 ויבית אונס בשאול לפי האמת

ובי יסאל איז וי"ו מוסף על ענין
מפטריה בגניבת אונס והא דילף

לפניות המופות א"י: הכא שיש שם
הוויצו או לאו: ד"ג ר"ח הייבא
דין אביי אי הכי תחלתו בפשיעה
א היה נאדע אם לא פשע בתחלה
י שמירה מעליא לזוי לענין גנבי

כל

עין משפט
נר מצוה

[illegible]

תורה אור השלם

1 וַתֵּתֶנָּה בְּכֶסֶף וַצִּרְתָּ
הַכֶּסֶף בִּידֵיךָ וְהִלַּכְתָּ אֶל
הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחָר יי
אֱלֹהֶיךָ בּוֹ.
דברים יד כה
2 יֵצֵא יי אִתָּךְ אֶת הַבְּרִיבָה
בְּאַסְמִיךְ וּבְכָל מַשְׁלַח
יָדְךָ וּבְרִכְךָ בְּאַרְצָ אֲשֶׁר יי
אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ.
דברים כח ח

לעזי רש"י

פישו"ן. שפע.
אשקרא [אישקרי"ן].
ארגו. תיבה לנזה.

מוסף רש"י

בדבר הסמיו מן העין.
שליט יודע הפסוק (תענית
יח): כספים. של מקדון,
אין להם שמירה אלא
בקרעו. ואם לא נתן
בקרעו ואכדו, שפועה היא
אלו ומייב, לשומר מנס מייב
כפסעה (פסחים יא):
משום ריחא. שכלל
מריה ומחטני ומליא
(שם).

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones